

2:6-10 Backtrack: The end of Yehoshua's life

1. Yehoshua 24:28-31

(כח) וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הָעָם אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ: פ
(כט) וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּמָת יְהוֹשֻׁעַ בְּיָנוֹן עֶבֶד ד' בְּיָמָא וַעֲשָׂר שָׁנִים:
(ל) וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּגִבּוֹל נַחֲלָתוֹ בְּתִמְנַת־סָרַח אֲשֶׁר בְּהַר־אֶפְרַיִם מִצְפּוֹן לְהַר־גִּזְעֹשׁ:
(לא) וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל אֶת־ד' כָּל יְמֵי יְהוֹשֻׁעַ וְכָל יְמֵי הַזְּקֵנִים אֲשֶׁר הָאָרִיכוּ יָמִים אַחֲרָיו יְהוֹשֻׁעַ וְאֲשֶׁר יָדְעוּ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה ד' אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל:

2. Metzudat Tzion to Shoftim 2:9

חרס - הוא סרח האמור בספר יהושע ומתהפך הוא כמו כבש כשב:

Cheres is *Serach* from Yehoshua, and it is flipped, like *keves* and *kesev*.

3. Talmud, Bava Batra 122a-b

כתיב סרח וכתוב חרס! אמר ר' אלעזר: בתחלה פירותיה כחרס, ולבסוף פירותיה מסריחין. ואיכא דאמרי בתחלה מסריחין ולבסוף כחרס.
Serach is written and *Cheres* is written! Rabbi Elazar said: At first its fruits were like pottery, and in the end its fruits had a strong odor. Some say: At first its fruits had a strong odor, and in the end they were like pottery.

4. Rashi to Yehoshua 24:30

בתמנת סרח - כך שמה. ובמקום אחר הוא קורא אותה "תמנת חרס" על שם שהעמידו תמונת החמה על קברו, לומר "זה הוא שהעמיד החמה", וכל העובר עליה אומר "חבל על זה שעשה דבר גדול כזה ומת."

"In *Timnat Serach*" – This was its name. Elsewhere it calls it *Timnat Cheres* because they placed a picture of the Sun on his grave, saying, "This is the person who stopped the Sun." All who passed by would say, "Woe for this one, who did such a great thing and died!"

5. Talmud, Shabbat 105b

אמר רב יהודה אמר רב כל המתעצל בהספדו של חכם ראוי לקוברו בחייו שנאמר +יהושע כד+ ויקברו אותו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש מלמד שרגש עליהן הר להורגן

One who is lazy in eulogizing a sage should be buried alive, as it is written, 'And they buried Yehoshua... north of Har Gaash [the volcano].' This teaches that the mountain was aroused against them, to kill them.

2:11-23 The Shoftim Spiral

6. Malbim to 2:12-13

בעת יעבדו בשיתוף הגם שאינם עוזבים את ד' מצד עצמו כי עדיין מאמינים שהוא בורא העולם ומחדשו, בכ"ז עוזבים את ד' אלקי ישראל או את ד' אלקי אבות... "ויעזבו את ד'" גם מצד שהוא ד' בורא המציאות, כי כחשו בד' ויאמרו לא הוא, ויעבדו לבעל ולעשתרות:

When they serve in partnership, then although they are not abandoning Gd, for they still believe that He is the Creator of the world and the One who renews it, they are still abandoning Hashem the Gd of Israel or Hashem the Gd of our ancestors... "And they abandoned Gd" in that Gd is Creator of all that exists, too, denying Gd and saying He does not exist, and serving Baal and Ashtarot.

7. Rashi to 2:16

ויקם ד' שפטים - תמיד מדור אל דור כמו שהוא מונה והולך בספר הזה שופט אחד שופט:

"And Gd established judges" – perpetually, from generation to generation, as he records in this book, judge after judge.

8. Midrash, Bamidbar Rabbah 22:6

אמרו רבותינו כתיב ביהושע (יהושע א) "כאשר הייתי עם משה אהיה עמך" והיה צריך יהושע לחיות ק"ך שנה כמשה רבינו, ולמה נתקצרו שנותיו י' שנים? בשעה שאמר הקב"ה למשה "נקום נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך" ואף על פי שנתבשר בשורות מות לא איחר הדבר, אלא נזדרז "וישלח אותם משה". אבל יהושע כיון שבא להלחם עם ל"א מלכים אמר "אם אני הורגם מיד, מיד אני מת כשם שעשה משה רבינו." מה עשה? התחיל מעכב במלחמתם שנא' (שם יא) "ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה." אמר לו הקב"ה, "וכך עשית? הריני מקצר שנותיך י' שנים..."

Our sages have said: Yehoshua 1:5 says, "As I was with Moshe, so I will be with you", and so Yehoshua should have lived 120 years, as Moshe did. Why were his years reduced by ten years?

When Gd told Moshe, "Take the vengeance of Israel upon Midian, and then you will be gathered to your nation," he did not delay even though he had been given news of his own death. Rather, he was energetic, "And Moshe sent them." But when Yehoshua came to battle the 31 nations, he said, "If I will kill them immediately, I will die immediately, like Moshe." What did he do? He began to delay in their battle, as Yehoshua 11:18 says, "For many days Yehoshua battled all of these kings." Gd said to him, "Thus you do? I will shorten your years by ten years."...

9. Rabbi Yosef Dov Soloveitchik, *Exaltation of Gd and Redeeming the Aesthetic*, Worship of the Heart pg. 59

If we speak of experiencing Gd, and if by this we understand the ecstatic encounter of a man quivering with passion and tenseness, then one cannot consider the ethical or noetical act as capable of engendering such an experience. For the ethical and the cognitive, the rendezvous with the Creator is a quiet sedate one. There is, in fact, no actual meeting. A real encounter is never achieved by the scientist or the ethicist. For them, there is only, if we may use a metaphor of Yehudah Halevi, an exchange of epistles; the contact is established in an impersonal way, through correspondence. The medium through which this type of contact is attained is the natural law and moral norm.

Only the aesthetic experience, if linked with the idea of the exalted, may bring man directly into contact with Gd, living, personal, and intimate. Only through coming in contact with the beautiful and exalted may one apprehend Gd instead of comprehending Him, feel the embrace of the Creator, and the warm breath of infinity hovering over a finite creation. The reason for immediacy and impact implicit in the aesthetic experience is its sensuous character.

Were we always bad?

10. Midrash, Rut Rabbah 1:1

"ויהי בימי שפוט השופטים" אוי לדור ששפטו את שופטיהם ואוי לדור ששופטיו צריכין להשפט

"And it was, in the days of the judging of the judges" – Woe to a generation which judges its judges, and woe to a generation whose judges need to be judged.

Divine wrath?

11. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Yesodei haTorah 1:11-12

וכיון שנתברר שאינו גוף וגוייה, יתברר שלא יארע לו אחד ממאורעות הגופות, לא חיבור ולא פירוד, לא מקום ולא מדה, לא עליה ולא ירידה, ולא ימין ולא שמאל, ולא פנים ולא אחור, ולא ישיבה ולא עמידה... והואיל והדבר כן הוא, כל הדברים הללו וכיוצא בהן שנאמרו בתורה ובדברי נביאים הכל משל ומליצה הן...

Since it is clarified that He has neither body nor form, it is clarified that nothing that happens to a body can happen to Him, neither joining nor division, neither place nor measure, neither ascent nor descent, neither right nor left, neither front nor back, neither sitting nor standing... And since it is so, all of these things and that which resembles them, stated in Torah and in the words of the prophets, are all parables and metaphors...

12. Rabbi Yosef Dov Soloveitchik, *Halakhic Man* pg. 58

Halakhic man never accepted the ruling of Maimonides opposing the recital of *piyyutim*, the liturgical poems and songs of praise. Go forth and learn what the *Guide* sought to do to the *piyyutim* of Israel! Nevertheless, on the High Holidays the community of Israel, singing the hymns of unity and glory, reaches out to its Creator. And when the Divine Presence winks at us from behind the fading rays of the setting sun and its smile bears within it forgiveness and pardon, we weave a "royal crown" of praise for the *Atik Yomin*. The Ancient One. And in moments of divine mercy and grace, in times of spiritual ecstasy and exaltation, when our entire existence thirsts for the living Gd, we recite many *piyyutim* and hymns, and we disregard the strictures of the philosophical *midrash* concerning the problem of negative attributes.